

สู่รพภักทาสวพัสดร์

เหตุการณ์สำคัญที่เป็นแรงบันดาลใจให้หลวงปู่ตัดสินใจเข้าสู่เส้นทางธรรม คือ เมื่อท่านอายุได้ ๑๙ ปีเศษ วันหนึ่งขณะนำเรือเปล่ากลับมาจากการขายข้าว พร้อมเงินจำนวนหลายพันบาท แต่เนื่องจากกระแสน้ำในแม่น้ำเชี่ยวมาก ทำให้ท่านจำเป็นต้องตัดสินใจใช้ทางลัดตรงคลองบางอีแทน ในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นเส้นทางเปลี่ยวที่มีโจรชุกชุม เรือค้าขายที่ผ่านไปมามักถูกปล้นสะดมเป็นประจำ และขณะนั้น มีเพียงเรือของท่านเพียงลำเดียวที่ผ่านเข้าไปในคลองนี้ ทำให้ท่านต้องระแวงระวังภัยที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกขณะ เมื่อผ่านพ้นอันตรายมาได้ ท่านจึงเกิดธรรมสังเวชขึ้นว่า

“การหาเงินเลี้ยงชีพนั้นลำบาก บิดาของเราที่ทำมาอย่างนี้ ต่างไม่มีเวลาว่างกันทั้งนั้น ถ้าใครไม่รีบหาให้มั่งมี ก็เป็นคนชั้นต่ำ ไม่มีใครนับหน้าถือตา เข้าหมู่เพื่อนบ้านก็อับอายไม่เทียมหน้าเขา บุรพชนต้นสกุลก็ทำมาอย่างนี้เหมือนกัน จนถึงบิดาเราและตัวเราในบัดนี้ก็คงทำอยู่อย่างนี้ ก็บัดนี้ บุรพชนทั้งหลายได้ตายหมดแล้ว แม้เราก็จักตายเหมือนกัน”

เมื่อคิดได้ดังนี้ ท่านจึงปรารถนาที่จะออกบวชเพื่อแสวงหาหนทาง

พันทุกซ์ จึงจัดฐูปฐาพระและอธิษฐานว่า “ขออย่าให้เราตายเสียก่อน
ขอให้บวชเสียก่อนเถิด ถ้าบวชแล้วไม่สึกจนตลอดชีวิต” จากนั้น
ท่านจึงขะมักเขม้นทำงานมากยิ่งขึ้น เมื่ออายุได้ ๒๒ ปี ก็สามารถ
รวบรวมทรัพย์ได้จำนวนหนึ่ง ซึ่งคะเนว่ามากพอให้มารดาใช้จ่ายไปจน
ตลอดชีวิต ท่านจึงหมดกังวลและออกบวชเป็นพระภิกษุ เมื่อเดือน
กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๔๙ ณ วัดสองพี่น้อง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัด
สุพรรณบุรี โดยมีพระอาจารย์ดี วัดประตูลำ เป็นพระอุปัชฌาย์ พระครู
วินยานุโยค (เหนี่ยง อินฺทโชโต) วัดสองพี่น้อง เป็นพระกรรมวาจาจารย์
และพระอาจารย์โหม่ง อินฺทสุวณฺโณ วัดสองพี่น้อง เป็นพระอนุสาวนาจารย์
ได้รับฉายาว่า “จันทโร”

